

மார்க்ஸ் தனது ஆய் வில் ""வாழ்க்கைச் சாதனங்களாகக் குச்சொந்தக்காரன் அங்காடியிலே உழைப்பற்றலை விற்க வரும் பாட்டாளியைச் சந்திக்கும் போதுதான் முதலாளித் துவம் உயிர் பெற்றெழுகின்றது" என்றார். முதலாளித் துவம் எப்படி உயிர் பெறுகின்றதோ, அதேபோல்தான் செல்வம் குவியும் போது உழைக்கும் மக்கள் அதை இழந்தயோக வண்டும். இப்படி இருக்கும் போது தனிப்பட்ட முதல் 200 பணக்காரர்களின் சொத்துக்கள், எப்படி அவர்களின் சொந்த, தனிப்பட்ட உழைப்பில் இருந்து குவிய முடியும். உலகளாவிய மக்களவை வரமொறையின்றி சஹையாபிய போதே, கடந்த 10 வருடத்தில் தனிப்பட்டவர்களின் சொத்துக்கள் இரட்டிப்பாகியது. 15 வருடத்தில் இதுவமீன்று மடங்காகியது. அதாவது மனித சமீகத்தின் அடிப்படையான சமீகத் தவேகைகள் மறுக்கப்பட்டும் போதே, சொத்துக் குவிப்பு நிகழ்கின்றது. உலகளவில் மனித உழைப்பை வரமொறையின்றி சஹையாடப்பட்டும் போது, அது தனிநபர்களிடம் பல மடங்காகவே குவிகின்றது. இவ்வை உலகளவில் பரந்த தளத்தில் நடக்கின்றது. பணம் குவிந்து செல்லும் போது, ஏழைக்கும் பணக்காரனுக்கும் இடையில் உள்ள இடவெளிகள் அதிகரிக்கின்றது. இதையே சூதந்திரமான உலகமயமாதல், தனது ஆன்மாவாகக் கொண்ட தனது சொந்த ஆணையில் வகைக்கின்றது. பணக்காரனுக்கும் ஏழைக்கும் உள்ள இடவெளியை ஆராயும் போது, இவ்வை அதிர்ச்சிகரமான உண்மைகளாக வெளிபட்டும் நிரவாணமாகி விடுகின்றது.

1820	1	பணக் காரனுக் கு	3	ஏழைகளே உலகில் இருந் தனர்.
1870	1	பணக் காரனுக் கு	5	ஏழைகளே உலகில் இருந் தனர்.
1913	1	பணக் காரனுக் கு	11	ஏழைகளே உலகில் இருந் தனர்.

2001 71.00 லட்சம் பணக்காரனுக்கு 600.30 கோடி ஏழைகள் இருந்தனர்.

1997இல் உலக மக்கள் தொகையில் 99.77 சதவீதம் பரே ஏழைகளாக உள்ளனர். இங்கு ஏழைகள் என்பது மத்தியதர வர்க்கத்தையும் உள்ளடக்கியது. மத்தியதர வர்க்கம் தனது சொந்தத் தேவையைப் பர்த்துச் செய்ய முடியாத நிலையில் விளிம்பில் வாழ்பவர்கள். இவர்கள் அன்றாடம் உழைத்தால் தான், தமது வாழ்நிலையை தக்க வகைக் கமுடியும் என்ற நிலையில் உள்ளவர்கள். இதற்கு இவர்களிடம் எந்த மாற்றும் கிடையாது. இவர்களே பணக்காரர்கள் என்று வரையறுக்க முடியாது. பணக்காரன் என்பவன் தேவையைக் அதிகமாகச் சொத்துக்குவித்து அதில் ஆடம்பரமாக வாழ்பவன். இவன் உழைத்து வாழ்வண்பிய அவசியமில்லை. உழைப்பைச் சூரண்டுவதே இவனின் சிறப்புப் பணியாக உள்ளது. இதற்கு மாறாக 0.23 சதவீதம் பரே உலகின் அனாதைத் சுவைத்தினதும் சொந்தக் காரராக இருந்தனர். இந்த சமீக விரோத புல்லுருவி வர்க்கத்தின் நலன்களே, இன்றைய சூதந்திரமும் ஜனநாயகமாகும். இததைத் தாண்டி யாரும் இதற்கு வறே விளக்கம் தரவமேடியாது. உண்மையில் சொத்துடமை மறுப்பும், சொத்துடமை குவிப்பும் உள்ளடக்கி சமீக அமைப்பை நியாயப்படுத்தி வக்கரிப்பதே ஜனநாயகத்தின் உயர்ந்தபட்ச கோட்பாட்டு விளக்கமாகும். பரந்தபட்ட மக்களுக்கு சொத்துரிமையை மறுப்பதே சூதந்திரத்தின் வரவிலக்கணமாகும். இதை உலகளாவிய ரீதியில் நடமைமுறைப்படுத்துவதே, உலகமயமாதலின் உள்ளடக்கமாகும்.